

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק.

מהגה"צ רבי יהודה מאנדל שליט"א משיח"ת לייקווד יצ"ו

נודה מאוד לכל מי שיכול לסייע
בכיסוי הוצאות ההדפסה. אפשר
לע"נ וכי'
בטל' 0583223498
כמו"כ אם ברצונך להפיץ את
הגליון (אפשר באופן מוגדל)
(וכן את Bitachon Weekly)
בביהכ"נ שלך או באיזורך,
נא להתקשר 0504154557

לע"נ מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה ולזכות ר' מ.ב.א.

פרשת וישלח – גליון 45

שני סוגי יצה"ר: לבן ועשיו

א. עם לבן גרתי ותרתי"ג מצוות שמרתי. לבן הרשע היה, מבחוח – כשמו בצבע לבן שהוא סימן לטהרה. ובאמת רואים אצלו, בהנהגותיו החיצוניות – נימוסים והנהגות יפות. כשיעקב מגיע הוא מנשק אותו (אבל באמת זה היה לחפש כסף בפיו!) הוא גם מדבר על אהבת בנותיו – ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי וכו'. (אמנם באמת רצה לעקור את הכל!).

זהו לבן הארמי – אותיות הרמאי. הכל אצלו חיצוני, ושקר. לעומתו, יעקב אבינו, איש האמת, כשהוא עשה חסד עשה מכל לבו. לדוגמא כשפגש את רחל בפעם הראשונה, והשקה את צאן לבן. כתוב בפסוק ג' פעמים "לבן אחי אמו". להראות אהבתו האמיתית למשפחתו – אחי אמו.

מקל לבנה. כשיעקב היה צריך לעשות השתדלות נגד רמאותו של לבן, אחד מהמקלות שלקח, היה מקל "לבנה". לבנה לשון לבן. אבל העץ הזה הוא לבן מבחוח, ובפנים הקליפה הוא ג"כ לבן. יתכן שיעקב מרמז בזה שהוא לבן מבחוח ומבפנים! ולא למד ממעשיו הרעים של לבן.

איך מגיעים לפנימיות? רש"י מפרש על לבנה: ואומר אני, הוא שקורין טרינבל"א בלע"ז (וי"ג טרימבל"א) שהוא לבן עכ"ל. וראיתי שזהו עץ שעליו מזדעזעין (טרימבל לשון זעזוע - tremble) בכל רוח קטן. יתכן שזה מרמז – איך באמת מגיעים לפנימיות זכה ולבנה: ע"י יראת שמים. מי שמפחד ומזדעזע מד' הוא בודאי תוכו כבדו. ובאמת יעקב אבינו תמיד נשבע ב"פחד" אביו יצחק. לבן שאין לו יראת שמים הוא רק חיצוני. אבל יעקב אבינו היה יושב אהלים – אינו צריך פרסום בחוץ כי הוא פנימי. וזהו תתן "אמת" ליעקב. והביאור פשוט: רק השי"ת רואה את הפנימיות, ולכן רק מי שמפחד מד' עובד לזכות את פנימיותו!

פנימיות

כל פעם שאתה נותן צדקה בסתר, או שאתה מתפלל על חבירך מבלי להגיד לו, או שאתה לומד תורה במקום שאיש אינו יודע מזה, אז אתה בודאי מתקרב להיות כיעקב אבינו - פנימי. פעם, בחתונה בניו יורק פגשתי יהודי שאינו שומר תו"מ, והוא סיפר לי שהוא מרגיש את החילוק בין החתונות שלהם ובין שלנו: אצלם הכל הצגה גדולה (שפיל) וחיצוני, אצלינו הכל אמיתי!

החיצוניות מעוררת את הפנימיות. בעניינים כמו בטחון, אנחנו צריכים את הדיבורים החיצוניים כדי לעורר את פנימיות לבבינו. (ועי' מס"י סוף פ"ז, ובחינוך מצוה ט"ז) ולכן: *נלמד עניני בטחון, *נתרגל לחשוב ולהאמין שאנחנו באמת בוטחים בד', *נדבר כבעלי בטחון. ע"י הפעולות האלה, הבטחון יחדור לאט לאט לתוך לבנו עד שנזכה לבטוח בד' באמת!

הצדיק ר' אביגדור מילר זצ"ל היה אומר: גם אם יש לך הרגשה שלילית (בין אם במדות או ביר"ש, או לענייני – אם אתה מפחד ומרגיש שאין לך בטחון), בשום אופן, אל תוציא הרגשותיך מפיך!! כי אם אתה מוציא דבר שלילי מפיך, ח"ו אתה מעורר הרגשות אלו להתחזק בלבך. הוא היה אומר: **"עדיף שקר חיובי מאמת שלילי!"** והיינו – תדבר חיובי אע"פ שאינו אמת, ואל תוציא מפיך דבר שלילי אף אם אתה מרגיש שזה אמת! וע"י דיבורים של בטחון הלב שלנו יתפעל ויתחזק בבטחון בפנימיות. **הכין עצמו לג' דברים – לדורון, לתפילה, ולמלחמה.**

ב. היצה"ר השני הוא בדוגמת עשיו – מבפנים ומבחוח. ומצאנו שיעקב

התקין עצמו לשלשה דברים לדורון, לתפילה ולמלחמה, ויש לנו ללמוד מזה דרכי המלחמה עם יצרנו. **א. דורון –** תלך יחד עם היצה"ר ותכוון המדות של היצה"ר לטובה. כגון אם יש לאדם מדת הגאווה, הוא יכול לכוון אותה לגאווה כשירה, לדעת חשיבותו – ויגבה לבו בדרכי ד'. (ואז יבין שגם אחרים חשובים).

הכרתי בחור בבית המדרש גבוה – לייקווד. הוא לא היה למדן בכלל, אבל הוא היה בטוח שהוא למדן, והיה הולך עם קושיות מראש ישיבה אחד לשני, ומעביר דבריהם זל"ז וכך היה נהנה, ובטוח שהוא למדן. **רבותי! בסוף הוא נהיה למדן גדול!** אדם שמאמין שהוא גדול, יגדל! **ב. תפילה.** נלמד מתפילת יעקב הצילני נא מיד אחי. היצה"ר לפעמים מתנהג אתנו כמו אח וידיד, וכאילו הוא רוצה לעזור לנו לעשות הדבר הנכון. לדוגמא, מי שאינו בוטח ביצועת ד' כמה

שהוא צריך. הוא רוצה להיות עניו. והוא אומר שהוא אינו זכאי שהשי"ת יעזור לו. [ובשמי"ה ל"ה"ב פרק י"ט, כ' הח"ח, שזה היה הסיבה של חטא המרגלים. הם חשבו שכדי לנצח ל"א מלכים צריך זכות גדולה מאוד, והם אינם ראויים לכך וכו' ע"ש. וע"ע מה שנכתוב בהמשך על שמעון ולוי בשכם שבאמת בטחון אינו קשור כלל לצדקות, ואפילו רשע הבוטח בד' חסד יסובבנו]. יש המון סוגים של "פרומע יצה"ר" והם מסוכנים מאוד. לכן חייבים להתפלל עליהם הצילני נא מיד אחי מיד עשיו! ג. מלחמה. אנחנו צריכים לדעת שתפקידנו להלחם עם היצה"ר. אם אנחנו משתדלים להתגבר על מדות רעות כגון כעס, גם אם זה נראה כאילו אנחנו מפסידים, כל עוד שאנו ממשיכים להלחם, אין ערך לזכויותינו.

עשיו היה בדיוק ההיפך מזה. הוא אמר – הנה אנכי הולך למות – או הכל או כלום! (כמש"כ בס"ד בפ' תולדות [מי שלמד חצי ש"ס או כל הש"ס. מען דארף טאהן, נישט אויף טאהן!]) אצלינו העיקר, המלחמה – אנו עמילים ומקבלים שכר.

לסיכום: כדי לעבוד על פנימיות: א' ללמוד ולקבל יראת שמים, וכן לדבר באופן חיצוני על דרך השלימות עד שזה ישפיע על פנימיותינו. וכדי להלחם על היצר הרע. א'. לקחת מדותינו הלקויות ולהשתמש בהם במקומם הנכון (דורון) ב'. תפילה נגד "אחי" שהוא עשיו הרשע. ג' לזכור שעיקר הכל הוא רק להלחם! אבל להלחם!

ויירא יעקב מאד – שמא יגרום החטא

צ"ב ממה פחד יעקב כיון שהקב"ה הבטיח לו. ומצאנו בזה ב' מהלכים א. פחד מעבירת לא לבטוח בד'. (בספר פה קדוש לרבי איצלה מוואלוזין (בן רבי חיים זצ"ל) ונדפס בסוף חומש העמק דבר) פי' שכיון שהרגיש שנתירא, ממילא ויצר לו, על זאת שלא בטח בד'. [ואולי על דרך זה אפשר לפרש גם ויירא, שחז"ל פירשו (ברכות ד' ע"א) שמא יגרום החטא, וי"ל שכיון שהרגיש בנפשו שהוא מתיירא, ממילא נתירא עוד יותר (ויירא מאוד) שמא יגרום חטא זה של חסרון בטחון]. וע"ד כ' האלשיך הק' והמלבי"ם.

הלימוד מזה הוא שבטחון אינה רשות אלא חובה! וע"ל במאמר בית הלוי על בטחון שפותח את מאמרו בענין זה וז"ל חובת הבטחון בא בפסוקים הרבה, רבו מספור, ומי שמחסר בו – עבירה גדולה היא, ועבירה זו עצמה יגרום לו ליפול, כמאמר הכתוב חרדת אדם יתן מוקש, ובוטח בד' ישוגב – דעי"ז שיחרד האדם, ויפחד מאיזה דבר, ולא בטח בד' זה עצמו גורם לו שינתן לפניו מוקש שלא היה כלל מקודם, באותו הדבר. ובוטח בד' ישוגב, גם מצרה שהיה בו, ינצל – עכ"ל.

וע"ע פה קדוש הנ"ל שמסביר המשך הפסוקים. קטנתי כי במקלי. שהענין שבעצם אני מתיירא שמא יגרום החטא כנ"ל. אבל הרי גם כשהייתי צדיק – לפני שהלכתי ללבן, עשית לי נסים למעלה מזכויותי – כי במקלי עברתי את הירדן (כפרש"י בשם המדרש שבמקלו נבקע הירדן) וזהו ע"י בטחוני אז בד' וא"כ גם עכשיו אף אם ח"ו נתלכלכתי בחטא (כלשון רש"י על ויירא) אעפ"כ אמשך לבטוח בחסדיך, והצילני נא וכו'.

מי שעבר נסים בעבר חייב לזכור אותם כסדר – ומכח הנסים שהיו לו, ימשך לבטוח בד' בכל הנסינות שיבואו עליו. מי שאינו זוכר את הנסים שהשי"ת עשה בשבילו, גורם לעצמו לפחד על העתיד והפחד הזה הוא חטא חמור, וגורם למצב להחמיר ח"ו.

ידידי, ר' יוסף הורביץ פעם איבד אחד מהמשולחים הגדולים שהיה אוסף כסף לישיבתו. הוא לא ישן כל אותו לילה – הוא לא ידע איך הישיבה תתקיים מבלעדי אותו משולח. לילה אח"כ הוא לא ישן עוד פעם!! כי הוא הבין כמה חטא במה שלא היה לו בטחון בהקב"ה!

צדיק אחד ישן פעם בלילה ביער שיש שם חיות מסוכנות. כששאלו אותו מדוע לא פחד מהחיות. ענה: "אני מתבייש לפחד מהחיות כשאני צריך לפחד ולבטוח רק בהשי"ת!"

מהלך ב. ויירא יעקב – ירא היה מן החטא, והיה מתאמץ ביראת השי"ת (רבינו יונה משלי ג' כ"ו) והכוונה שאין לאדם לפחד ממצבים מפחידים, אלא להבין שרק ד' בעל הבירה.

כי הבטחון, יחד עם יראת השם, יצילו אותו. ויעקב באמת לפי' זה לא פחד מעשיו, אלא מהשי"ת, והוא חיזק את עצמו בירא"ש. [ובאמת כתוצאה מכך שיעקב לא פחד מעשיו, בסוף נכמרו רחמי עשיו ונשקו בכל לבו, לפי' אחד ברש"י שם]. – אנשים נמצאים בשביל שתאהב אותם, לא בשביל שתפחד מהם!!

פניני בטחון

*בטחון מקרב אותך להשי"ת, ונקרא גם "תקוה" וזה מטהר כמו "מקוה". (כמש"כ "מקוה ישראל ד" ו הפשט הוא – מלשון תקוה ולכן מושיעו בעת צרה. ורבי עקיבא דרשו מלשון מקוה טהרה.

*הזכות של עצם הלימוד בספרי בטחון מעכב צרות ומביא כל מיני ישועות.

*גם אם לא הרגשת שינוי לאחר לימוד על בטחון, תקבל הרבה שכר על עצם הלימוד וההשתדלות להתחזק.

ואדרבה כיון שאינו מרגיש תוצאות, הרי הלימוד יותר קשה בשבילו, והוא בכלל מאמר חז"ל פעם א' בצער ממאה שלא בצער.

במשך הזמן יקל עליו לבטוח והקשיים ייעלמו.

*אנשים חושבים שבטחון הוא עצה טובה להיות במנוחה. אבל באמת הוא מצוה וחיוב מס' 1 לכל יהודי. והוא הבסיס לכל עבודת ד' באמת.

הקב"ה כסדר מנסה עם כל מיני מצבים שדומים לעשיו ו400 איש עמו, כגון מצב מפיח של מחלה ח"ו, או מצב קשה [או בלתי אפשרי!] של קושי בפרנסה, אנשים קשים מאוד שצריך להסתדר אתם וכו'. הקב"ה בדוקא מביא מצבים או אנשים מפחידים לתוך חיינו, כדי לנסותינו אם נוכל להתרכז ביראת שמים ולא בדבר הגשמי שלפניו, שלאמיתו של דבר אינו אלא "בובה" (puppet) ביד השי"ת, ואם נפחד רק ממנו ונדע שבאמת רק הוא ית' בעל הבית, ונבטח ברוב רחמי וחסדיו, כי הוא מלא חסדים וישועות, אז בודאי השי"ת ימשיך לעשות לו נסים! בחנוכה היו פילים ורבבות יוונים, בפורים היה 'המן' חזק, ובפסח 'פרעה' חזק, כל הנסיונות נמסים כשבעלי בטחון רואים – דרך כחות השקריים – רק את בעל הכח האמיתי ית"ש. אז פתאום השונא הגדול עשיו, נהפך לאוהב, וחיי יעקב נצלו. יתכן עוד באופן הגשמי, שכיון שיעקב לא פחד מעשיו, ולא היה איכפת לו מה עשיו חושב עליו, ממילא לא היה לו קושי להכנע לפניו ולהשתחוות לו, ולקרוא לו "אדוני", ועי"ז נכנע עשיו, וכדהלן.

העניו המזוהר – מנצח בסוף

יעקב קורא לעצמו עבדך הרבה פעמים. ולעשיו אדוני. הוא משתחוה לפניו שבע פעמים וכן כל משפחתו משתחוים לפניו, שולח מתנות בלי סוף והוא מתחנן לפניו שיקבלם. ועוד אומר לו שראות פניך הוא כראות פני אלקים?

יעקב היה חכם והבין את הטבע והמדות של עשיו הרשע, והבין שאינו אלא רודף כבוד בצורה מוגזמת, והוא סך הכל בשר ודם. וקצת כבוד כבר ימיס אותו. עשיו שונא אותו כי הוא לוקח את בכורתו וברכותיו – קצת כבוד בעולם הזה! כמה שיותר אתה נכנע לאיש כזה, ואתה נותן לו כבוד, אתה מנצח! מי שמדווח מתוקנות וחושב רק על השי"ת, אין לו מניעה לתת כבוד לשונאו, ועי"י כך יעקב אבינו הציל את חייו, וניצח.

במריבות שבין ילדים, (שיש המון ילדים שיש להם קטטה או שקושה להם עם איזה אחות או חבר וכו'), יש פתרון קסם (magic). תן לילד להביא מתנה קטנה למי שקושה לו אתו, והרבה פעמים הקפידא נעלם. כשאתה נותן כבוד אתה קונה את האדם השני!

נגיעה – גאון: כך אומרים העולם – כשיש נגיעה האדם נהפך לגאון לתרץ את עצמו. האדם כבר אינו רואה ישר בכלל.

הרבה פעמים אנחנו מרגישים שאנחנו צודקים, ואין לנו חשק לתת כבוד ולהכנע לשני. אז א' צריך לדעת שבד"כ א"א לסמוך על עצמך לדעת שאתה צודק. ב' גם אם אתה צודק, תלמד מדוד המלך, שגם כשהוא צדק – הוא אמר ד' אמר לו קלל, והוא קיבל שהשי"ת הוא השופט והוא ית' אומר לו שהוא צריך לסבול את

הקללה (אולי על איזה עבירה אחרת) ועי"ז דוד המלך זכה להיות רגל רביעי במרכבה!!

וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה

אי אפשר להבין שיעקב אבינו לא היה אכפת לו כ"כ על השפחות וילדיהן אם ימותו ח"ו! ופי' הרב שך זצ"ל שהטעם משום שכיון שהיו מבוזים קצת והיה להם לב נשבר יותר, ולב נשבר כ"כ יקר בשמים, שהם יכולים לנצח מלחמות יותר בקלות.

כששאל המלך הלך למלחמה עם עמון להציל אנשי יבש גלעד (שמואל א' פרק י"א) הוא ספר אנשי הצבא ע"י התיכות חרס שבורים. משא"כ במלחמת שאול עם עמלק, ספרו את העם ע"י כבשים מצאנו של המלך כדפרש"י (שמואל א' ט"ו, ד') [ועי' מדרש הובא ברד"ק (שם י"א – י"ז)] ובאמת במלחמה הראשונה היתה הצלחה גדולה לשאול, ואז חדשו את המלוכה וכולם קבלו מלכותו ברצון. ואילו במלחמת עמלק שכשכבר הרגיש שהוא עשיר, שם לא הצליח, ואדרבה, איבד אז מלכותו.

ידיד שלי היה במצב קשה של דיכאון וייאוש. אמרתי לו שיתפלל כמה שאפשר בתקופה הזאת. ויתפוס כמה שאפשר לפני שהדיכאון יעזוב אותו, כי עכשיו הוא קרוב להשי"ת! אז הרהר: אין שום מצוה ח"ו לנסות להיות שבור. המצוה

הכבוד ה"קדוש" וגלות אדום

כשאתה אוהב להיות צודק, אז זה בגלל שהכבוד ה"קדוש" שלך בסכנה. לימוד הרבה מוסר על בטחון ושער הכניעה יכולים לשנות מהלך מחשבותיך, ובסוף זה יעשה לך חיים יותר קלים וטובים. יתכן שתצטרך לחזור על זה ולשנן עניינים אלה יום אחר יום להרבה זמן, אבל בסוף זה נכנס למוח וללב.

אנחנו מושפעים מהמהלך המחשבה של גלות אדום, ולא תמיד על ידי שגומרים את הש"ס או מתעסקים בחסד נפטרים מדיעות אלה "האיך אתה מוכן לשתוק על דבר פלוני"?!! לצערינו, משפטים מעין אלו, שורשם מעשיו, אבל הם נכנסו אלינו, ונחשבים כהגונים ובסדר.

ספרי מוסר, יכולים להפוך אותך להיות בן עולם הבא – היינו שאתה מבין שבעולם הזה, כל רע הוא באמת טוב. אתה מתרגל להבין שמה שנראה רע, באמת נשלח מאביך שבשמים לטובתך, ומפי עליון לא תצא הרעות, וכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד כשאתה לומד לחשוב ולהרגיש כך, אתה ניצול מצרות יותר גדולות בעוה"ז, ובעוה"ב!!

כשאתה מכניע את עצמך לקבל מה שנראה רע, כדבר הכי טוב שיכול להיות בשבילך (גם כשזה הגיע מחברך...) אז אתה מחזק את ה"שריר" של האמונה ובטחון שלך בהשי"ת, והוא ית' יראה לך כמה טוב הדברים באמת.

הסיבה העיקרית שהגעת לעולם הוא בשביל לתקן מדותיך! לא בשביל להיות תמיד צודק! [ספרים מומלצים: חובות הלבבות, מסילת ישרים, ולענוים יתן חן, כצאת השמש בגבורתו].

שלנו הוא להיות כמה שיותר בשמחה. לשמחה יש את המעלות שלה. אבל אם בכל זאת נקלענו למצב של לב נשבר, נדע שגם בזה יש המון הטבה מהשי"ת, כל מצב שהשי"ת נותן לאדם הוא מלא בטובת השם!

כמה שתאמין יותר בגדלותך, כן תהיה יותר גדול

ישראל: כי שרית עם אלקים וכו'. מי שמע פעם על בשר ודם שניצח מלאך?!? אם אדם היה מבין שהוא צלם אלקים, וממש חלק אלוק ממעל, אז אין קושיא בכלל! הוא היה שם לב שהוא לא רק בשר ודם, אלא חלק מהשי"ת בעצמו כביכול. ההכרה הזאת היתה נותנת לאדם הרבה יותר כח בכל יום להתגבר על יצרו. וכמה שיותר הוא מאמין בגדלותו, הוא נהיה יותר גדול,

יעקב אמר לעשיו ראיתי פניך כראות פני אלקים. יעקב ראה אפילו בעשיו, הרשע, צלם אלקים, ובאמת יצאו ממנו צדיקים כמו עובדיה הנביא, ואנטונינוס. ואם הוא ראה בעשיו צלם אלקים, אז בודאי הוא ראה בעצמו צלם אלקים, ובאמת הוא נהיה בחיר שבאבות. אלה שמכירים שהם צלם אלקים תמיד משננים לעצמם כל מעלותיהם, ויותר קל להם להתגבר ולנצח את יצרם. בעוה"ב יראו לנו את האמת של כל אחד. ואם חיינו עם תירוצים שונים (וצולעים!) כל חיינו, אז יהיה מזה כאב ח'ו. אנחנו צריכים הרבה בטחון ותפילה כדי שנזכה להיות מה שהקב"ה ייעד שנהיה, ולהוציא כל כוחותינו הנפלאים מן הכח אל הפועל.

הפטרה – חזון עובדיה, שהתנבא על מפלת אדום. עובדיה היה גר צדק אדומי (סנהדרין לט:). ובגמ' שם: אמר הקב"ה יבא עובדיה הדר בין שני רשעים (אהאב ואיזבל) ולא למד ממעשיהם, וינבא על עשיו הרשע שדר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם. חוץ ממה שעובדיה היה גר אדומי הוא גם ידע להתגבר לטובה על סביבתו, בדיוק ההיפך של זקינו – עשיו הרשע שלא ידע להיות טוב אפילו כשהיה בין צדיקים. עובדיה מראה לעשיו מה הוא יכול להיות. עובדיה ידע כוחותיו, שלא היו ברורים וניכרים. ועשיו שנולד עם כחות וסביבה גבוהים, לא הכיר בהם.

עובדיה היה נביא אע"פ שיצא מעשיו, הוא נקרא ירא את ד' מאוד, יותר מאברהם שנקרא ירא אלקים (גמ' שם) וע"ע ילקוט ריש ישעיה שעובדיה היה נקרא קטן שבנביאים. יתכן שזה היה עקב הסביבה הקשה שיצא משם. אבל העיקר שעבד על עצמו, כשמו עובדיה. להיות עובד אינו שאתה גאון או צדיק, אלא שאתה עובד על עצמך ומשתדל להתעלות.

נובהרדוק

י"ז כסליו – יא"צ של הסבא רבי יוסף יוזל הורביץ זצ"ל.

- א' מגדולי תלמידי הסבא זצ"ל הרב נעקריץ היה בסיביר ונקרא פנימה למשטרה שם לחקירות. הוא היה ראש קבוצת בחורים שהיו מתפללים ולומדים ושומרים שבת וכו'. על אף הרשעים האכזריים שהיו שם במחנה. בדרך כלל מי שנקרא לשם – אחת דינו לעינויים קשים ומרים או מיתה רח"ל. הרב נעקריץ לא פחד, זה היה בי"ז כסליו והוא היה בטוח שזכות רבו יעמוד לו. ובאמת יצא משם נקי בלי שיעור בו!
- שמעתי מא' מגדולי המשגיחים שהיה תלמיד קעלם, שנובהרדוק חשוב בשמים מאוד. והטעם הוא משום שהם מוכנים ומתרגלים לקבל בזיונות עכ"ד. המשגיח הנ"ל – הוסיף שאנשים אינם יודעים להעריך מספיק כמה בזיונות עוזרים לאדם בזה ובבא. החפץ חיים זי"ע כיבד אותם מאוד ושיבח במיוחד את האלטר זצ"ל.
- אחרי המלחמה, הגאון רבי חצק"ל סרנא זצ"ל ביקש שיתחילו עוד פעם תנועת נובהרדוק (שהם הרי הקימו עשרות רבות של ישיבות מתחת לאפם של הקומוניסטים וכו' וכו'). כי כלל ישראל צריכה בדחיפות את הזיכוי הרבים שלהם. והרבה יראים ושלמים מחוגים אחרים, ואף החסידים, מצאו בחבורת נובהרדוק את היראת שמים הטהורה שזכרו מלפני המלחמה.
- בימי רבי אהרן קוטלר זצ"ל בלייקווד, השליח ציבור בימים נוראים היה נובהרדוקער, ורבי אהרן גם מכר את החמץ שלו לרב נובהרדוקאי שהוא סמך עליו.
- אדמו"ר חשוב מפלאטבוש, חיפש אחרי השואה אם יוכל למצוא משהו בדומה לקדושי עליון שהכיר מילדותו, ואף שחיפש בכוון החסיד, כשגילה את רבינו גרשון ליבמן זצ"ל הליטאי הנובהרדוקאי, אמר שזה היה מעל ומעבר לציפיותיו!
- רבינו גרשון היה אומר לי עוד ועוד "אין לך מושג על גדלות שיטת נובהרדוק, והוא ייחס לנובהרדוק את כל הצלחותיו (כולל עשרות ישיבות בצרפת ועוד מקומות אחרי המלחמה) גם אני, שאבדל לחיים, אילולא נובהרדוק לא הייתי כותב Bitachon Weekly (בטחון שבועי באנגלית). זה היה ראש וועד של חבורה שהצטרפתי אליו, שהתעקש שאכתוב דוקא החידושים שלי, וזה גרם לי להתחיל. בנובהרדוק יש ערך עליון להעמיד אנשים על רגליהם בעבודת השם ובזיכוי הרבים.

להארות והערות ולעזרה בהפצה: 0504154557 להפצה בירושלים: 0583223498 לקבל במייל: A7171474@GMAIL.COM
FOR BITACHON WEEKLY IN ENGLISH – thenewbitachonweekly@gmail.com

אפשר לשמוע את שיעורי הרב בקו השגחה פרטית בטלפון 02-3011300
או בקול הלשון בטל' 03-9290709 – 4-1-93 לאנגלית 112, לאידיש 3-1, לעברית 4